126

AD .x. sic pcedit̃ Videt̃ em̃ ꝙ sciẽter ꝯmunicãtes cũ excõicatis pꝓpm
sint excõicati. qꝛ nõ obſuãtes p̃cepta ecãe excõicati sũt qꝛ eoip̃o sũt
ꝯtumaces. ꝫ xi. q. iij. scribit̃. Excõicationis meretur sentẽtiã q̃ excõicatis
ꝯmunicat. ergo tales excõicati sũt. ¶ P̃ scribit̃ e. ca. et q. Quicũqꝫ ꝯmuni
cauit vel orauit cũ excõmunicato si laic⁹ ẽ excõmunicet̃. si cleric⁹ ẽ depo
nat̃ Et idẽ subdit̃. Quicũqꝫ sciẽt̃ i domo simul locut⁹ fuerit vel orauit cũ ex
cõicato cõmunione p̃uet̃. ¶ P̃ null⁹ debꝫ excõmunicari maiori excõ-
mũicatione ñ p pcõ mor̃li. ꝫ pticipãtes scient̃ cũ excõicatis peccãt mor̃lit̃
vt patet e. ca et q. ergo tales excõicari pñt maiori excõicatiõe. ¶ In ꝯtriũ
est q̃d dicit g̃g̃. ⁊ ponit̃ xi. q. iij Qm̃ mltos pcĩs nr̃is exigẽtibꝫ p cã excõica
tiõis pire cottidie cernim⁹ pcĩ igorãtia pcĩ nimia simplicitate pcĩ timore p
cĩ etiã nccĩtate deuicti mĩa Dem̃ ꝯminã anathematis sñiam. ad tẽp⁹ put
possum⁹ tempam⁹ ¶ R. dd. ꝙ duplex ẽ excõicationis spẽs vna maior qui
sepat a pticipacõne sacramtoꝝ ⁊ ꝯsortio fideliũ et ista ñ infligit̃ ñ p g̃uio
ribꝫ culpis sicut p ꝯtumacia ⁊ rebelliõe Altera minor q̃ solũ sepat a ptici-
patiõe sacramtoꝝ q̃ incurrit̃ p leuioribꝫ caus̃ Puto g° ꝙ mod⁹ ꝯmunicã
di cũ excõicato q̃ tal̃ ẽ ꝙ pticipãs incidit in eãdẽ excõicãtionis spẽꝫ puta in
maiorẽ vt si pticipat in crimine p q̃ lata ẽ sñia l̃ si pcipiat p⁹ legitimã ãmo
nitiõeꝫ p̃missã et p⁹ sñiaꝫ pticipãtes agg̃uatã: ita ꝙ psone pticipãtes no
minalit̃ fuerũt exp̃sse ⁊ cas⁹ pticipatõis ⁊ tal̃ pticipãs spõte ⁊ scient̃. puto
ꝙ eãdẽ sñiaꝫ incurrit Aut tal̃ ẽ ꝙ pticipans incidit in alterã excõicationis
sñiaꝫ seu spẽꝫ puta in minorẽ ⁊ tũc iterũ distinguo qꝛ q̃ pticipãt ex ꝯtẽptu
q̃ negligẽtia c̃ssa et supina q̃ eq̃nda sit ꝯtẽptui et tũc licꝫ ñ incurrãt sñiaꝫ
maiorẽ mor̃lit̃ tñ peccãt qꝛ mor̃tale peccatũ ẽ claues ecãe ⁊ sac̃m̃ta ꝯtẽpnẽ
Aut nõ sic. ꝫ vl̃ ex subreptione vel rubore seu timore aliq̃ et tũc nõ credo
ꝙ peccet mor̃lit̃. qꝛ nõ ẽ intẽtio ecãe in tã leui casu ad mortẽ suos filios ob
ligare ¶ Ad .i. dr̃ ꝙ in casu leui sup̃dicto pticipãs cũ excõicato nõ facit ꝯt̃
p̃cepti ecãe itẽtionẽ ꝯ̃uis ꝯt̃ lrãꝫ facẽ videãt̃ Nã vt dicit iuriscõsult⁹ Sci
re leges nõ ẽ scire v̄ba aut lrãꝫ ꝫ vim ac ptãteꝫ ¶ Ad. ij. dr̃ ꝙ pticipãtes
cũ excõmunicatis scient̃ et ex ꝯtẽptu in casibꝫ sup̃dictis post aggrauatam
sñiaꝫ psonaliter in eos sñiaꝫ incurrũt Subtrahunt̃ tñ q̃dã persone sicut
patet xi. q. iij. c. qm̃ mltos videlicet vxor filij ancille et alij s̃uientes pegri
ni. qui cũ ad terrã excõmunicatoꝝ veneũt possũt ab eis emere necessaria
In necessitatis enim articulo p̃t homo aliq̃d excõmunicatis ꝯferre in vi
te sustentationẽ ¶ Ad terciũ est dicẽdũ ꝙ participantes cũ excõmunica
tis si post ãmonitionẽ contumaces sũt magis pro illa contumacia q̃ pro
ipsa participatione excõmunicant̃ Nã vt dicitur. xi. q. iij. Excõmunica
tis nõ cõmunicat qui eis nõ animo consentit.

¶ Questio xx viij de resistentia Hereticorũ.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-587/0251
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG